

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 17.2 2021 r.

DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.237.2019.EK.40

DECYZJA

Na podstawie art. 151 § 1 pkt 1 w związku z art. 145 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, po przeprowadzeniu wznowionego z urzędu postępowania co do przyczyn wznowienia w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 16 maja 2016 r., znak: DOOŚoaII.4200.24.2015.EK.7, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie, a w pozostałym zakresie utrzymującą w mocy decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 30 września 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.54, o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji pod nazwą: „Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej”,

odmawiam uchylenia dotychczasowej decyzji ostatecznej.

UZASADNIENIE

Generalny Dyktor Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, decyzją dnia 16 maja 2016 r., znak: DOOŚoaII.4200.24.2015.EK.7, uchylił w części i orzekł w tym zakresie, a w pozostałym zakresie utrzymał w mocy decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, dalej RDOŚ we Wrocławiu, z dnia 30 września 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.54, o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji pod nazwą: „Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej”.

Pismem z dnia 4 września 2019 r. Stowarzyszenie Ekologiczne EKO-UNIA, reprezentowane przez [REDAKTOWANE], wystąpiło do RDOŚ we Wrocławiu, na podstawie art. 31 § 1 pkt 1 Kpa, o wszczęcie z urzędu postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego decyzją GDOŚ z dnia 16 maja 2016 r. Stowarzyszenie, jako przesłankę wznowienia postępowania,

wskazało art. 145 § 1 pkt 5 Kpa. Wniosek został przekazany wg właściwości do GDOŚ pismem RDOŚ we Wrocławiu z dnia 11 września 2019 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.64.

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2019 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.237.2019.EK, GDOŚ wznowił z urzędu postępowanie zakończone decyzją ostateczną i tym samym przesądził o dopuszczeniu stowarzyszenia do udziału w nim jako organizacji społecznej.

W piśmie z dnia 4 września 2019 r. stowarzyszenie zawarło obok żądania wszczęcia postępowania wznowieniowego także żądanie wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ukształtowanej rozstrzygnięciami organów obydwu instancji na podstawie art. 152 § 1 Kpa. W stosunku do powyższego żądania, GDOŚ postanowieniem z dnia 2 grudnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.237.2019.EK.33, odmówił wstrzymania wykonania ww. decyzji.

W stosunku do żądania dopuszczenia stowarzyszenia do udziału w przedmiotowym postępowaniu także jako organizacji ekologicznej, GDOŚ postanowieniem z dnia 17 stycznia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.237.2019.EK.40, odmówił dopuszczenia na podstawie art. 44 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2021 r. poz. 247, ze zm.), dalej ustawa ooś.

Zawiadomieniami z dnia 9 grudnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.237.2019.EK.36 oraz DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.237.2019.EK.37, GDOŚ poinformował strony, na podstawie art. 10 § 1 Kpa, o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Żadna ze stron nie wniosła w wyznaczonym terminie dodatkowych uwag czy też żądań.

Stowarzyszenie jako podstawę prawną do wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie wymieniło art. 145 § 1 pkt 5 Kpa. Zdaniem stowarzyszenia zarówno w decyzji organu pierwszej jak i drugiej instancji zupełnie pominięto oddziaływanie inwestycji na modraszka nausistousa (*Maculinea nausitous*), tj. cenny gatunek motyla objętego ochroną ścisłą i czynną na mocy (pozycja 567 z załącznika nr 1) rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183). Ponadto zgodnie z § 6 ust. 2 tego rozporządzenia wprowadzono dodatkowo zakaz umyślnego płoszenia lub niepokojenia tego gatunku.

Skarżący wskazuje również, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie zawierał części entomologicznej, która była kluczowa dla określenia oddziaływania inwestycji na modraszki, co stanowi naruszenie art. 66 ust. 1 ustawy ooś.

Stowarzyszenie podkreśla, że w dniu 5 sierpnia 2019 roku, w trakcie botanicznej eksploracji czaszy budowanego zbiornika pn. Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej, współpracująca ze stowarzyszeniem mgr biologii, ██████████, stwierdziła w wielu miejscach czaszy zbiornika stanowiska modraszka nausistousa. Jako dowód załączono do wniosku z dnia 4 września

2019 r. pisma [REDAKTOWANE], w których zawarto zdjęcie modraszka *nausitousa* wykonane w punkcie oznaczonym współrzędnymi N [REDAKTOWANE], E [REDAKTOWANE].

Zdaniem Stowarzyszenia miejsca rozrodu modraszka *nausitous* są bezsprzecznie niszczone poprzez składowanie pryzm z masami ziemnymi oraz odhumusowanie na wielohektarowej przestrzeni przez inwestora. Ponadto znaczna część mokrych łąk stanowiących siedlisko modraszka została także zniszczona w trakcie wykopów pod zaporę czołową. W opinii stowarzyszenia, jeśli inwestor będzie odhumusowywał teren oraz przekładał koryta Bystrzycy Dusznickiej, chronione motyle w tej części doliny Bystrzycy Dusznickiej czeka całkowita zagłada.

Skarżący jednoznacznie twierdzi, że modraszki musiały się znajdować w granicach terenu inwestycji w chwili wydawania ostatecznej decyzji. Ich cykl życiowy jest bowiem skomplikowany i zależy zarówno od obecności rośliny trwałej, jaką jest krwiściąg jak i od mrówki wścieklicy, na której pasożytuje larwa. Modraszek *nausitous* jest gatunkiem myrmekofidnym, zależnym tylko od jednego gatunku mrówki: *Myrmica rubra*. Posiada bardzo wąską niszę ekologiczną, związaną z jednoczesnym współwystępowaniem krwiściąga jak i mrówki wścieklicy, która nigdy nie pojawia się w pierwszych stadiach sukcesji. Złożony system współzależności pomiędzy krwiściągiem-modraszką *nausitousem*-mrówką wścieklicą związany jest z dojrzałymi stadiami sukcesji i konkretnymi zbiorowiskami roślinnymi zależnymi od wód podziemnych, wykształcającymi się w danym miejscu w ciągu wielu dziesiątek a nie kilku lat: takimi jak wilgotne łąki eutroficzne z rzędu *Calthion* czy też zmiennowilgotne łąki z rzędu *Molinion*, które są dojrzałymi biocenozami półnaturalnymi o dużym bogactwie gatunkowym. Zdaniem stowarzyszenia w momencie wydawania decyzji zarówno organu pierwszej jak i drugiej instancji w obszarze przeznaczonym pod realizację przedmiotowej inwestycji występowały osobniki tego gatunku. Ze względu jednak na brak części entomologicznej w raporcie o oddziaływaniu na środowisko zarówno organ pierwszej jak i drugiej instancji w momencie wydawania decyzji nie posiadały informacji o występowaniu ww. gatunku. Powyższe świadczy o zaistnieniu przesłanki wznowieniowej określonej w art. 145 § 1 pkt 5 Kpa, tj. wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanie organowi, który wydał decyzję.

GDOŚ zważył i ustalił co następuje.

Wznowienie postępowania jest jednym z nadzwyczajnych trybów postępowania administracyjnego, którego przedmiotem jest weryfikacja prawidłowości decyzji ostatecznej wydanej w zwykłym postępowaniu. Celem wznowionego postępowania jest ustalenie czy zakończone postępowanie było dotknięte określonymi wadami i usunięcie jego ewentualnych wadliwości, ustalenie czy i w jakim zakresie wadliwość zakończonego postępowania wpłynęła na byt prawny wydanej decyzji ostatecznej, oraz w razie stwierdzenia określonej wadliwości decyzji dotychczasowej doprowadzenie do jej uchylecia i wydania nowej decyzji rozstrzygającej o istocie

sprawy albo stwierdzenie, że decyzja dotychczasowa wydana została z określonym naruszeniem prawa (art. 151 § 1 pkt 1 i 2 i § 2 Kpa) (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 7 września 2007r., 4ygn.. Akt: II SA/Ke 274/07).

Przesłanką uzasadniającą wznowienie postępowania, na którą powołało się stowarzyszenie jest art. 145 § 1 pkt 5 Kpa, zgodnie z którym w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznane organowi, który wydał decyzję. Jak wspomniano powyżej, zdaniem stowarzyszenia, zarówno RDOŚ we Wrocławiu jak i GDOŚ w momencie wydawania decyzji nie posiadały wiedzy o występowaniu modraszka nausitousa w obszarze realizacji inwestycji. Powyższe mogło mieć wpływ na wynik sprawy, np. na zmianę warunków realizacji inwestycji, wprowadzenie dodatkowych obowiązków mających na celu ochronę ww. gatunku.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych spełnienie przesłanki z art. 145 § 1 pkt 5 Kpa, otwierającej ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy zakończonej ostateczną decyzją, wymaga wystąpienia łącznie trzech wyliczonych w przywołanym przepisie warunków. W wyroku z dnia 5 kwietnia, 2015 r., sygn. akt: II OSK 2010/15, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż „pierwszy warunek to zgłoszone okoliczności faktyczne lub dowody, są nowe, a zatem nie były znane organowi rozpoznającemu sprawę w postępowaniu zwykłym. Drugi warunek stanowi, że nowe okoliczności faktyczne, nowe dowody, mają istotne znaczenie dla sprawy. Występuje tu związek z regulacją materialną, przepisami prawa sprawy rozstrzygniętej decyzją objętą żądaniem wznowienia postępowania. Tylko bowiem na podstawie przepisu prawa materialnego możliwa jest ocena, czy nowa okoliczność faktyczna, nowy dowód dotyczy ustalenia stanu faktycznego zapisanego w tym przepisie prawa. Trzeci warunek, to istnienie okoliczności faktycznej, istnienie dowodu w dniu wydania decyzji objętej żądaniem wznowienia postępowania. Spełnienie łącznie tych trzech warunków daje podstawy do stwierdzenia, że postępowanie zakończone ostateczną decyzją zostało dotknięte istotnym naruszeniem przepisów prawa procesowego co do ustalenia stanu faktycznego, uzasadniającym ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy”.

Należy przy tym zauważyć, że pojęcie nowej okoliczności faktycznej nie jest tożsame z pojęciem nowego dowodu. Dowód musi istnieć w dacie wydania decyzji, aby mógł stanowić podstawę do wznowienia postępowania. Okolicznością faktyczną istotną dla sprawy jest taka okoliczność, która mogła mieć wpływ na odmienne rozstrzygnięcie sprawy, co oznacza, że w sprawie mogłaby zapasć decyzja co do swej istoty odmienna od rozstrzygnięcia dotychczasowego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 marca 2006 r., sygn. akt: V SA/Wa 2510/05).

W przedmiotowej sprawie stowarzyszenie wskazało jako podstawę wznowieniową wyjście na jaw okoliczności faktycznych polegających na tym, że w trakcie już realizacji przedsięwzięcia

odkryte zostały, w granicach terenu realizacji inwestycji, stanowiska osobników gatunku modraszka nausitous. Dołączona do wniosku stowarzyszenia dokumentacja fotograficzna nie stanowi odrębnej podstawy wznowieniowej w rozumieniu art. 145 § 1 pkt 5 Kpa, ale została dołączona do wniosku na potwierdzenie wskazanej okoliczności faktycznej.

Odnosząc się do pierwszego z warunków określonego w art. 145 § 1 pkt 5 Kpa, tj. warunku nowości, wskazać należy, że ujawnienie w terenie inwestycji tego chronionego gatunku motyla jest okolicznością nowo odkrytą, dopiero co zgłoszoną przez stronę. Jak skarżący słusznie wskazali, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia, będący podstawą wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w części inwentaryzacyjnej, nie stwierdził występowania w czaszy zbiornika modraszka nausitous. Także w pozostałych aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek wzmianki o występowaniu w związku z realizacją ww. inwestycji, tego gatunku motyla. Przy czym nie ma znaczenia to co zdaje się sugerować stowarzyszenie, że ujawnione okoliczności nie były znane organowi prowadzącemu postępowanie pierwotnie w wyniku zaniedbań, czy też z innych powodów. Warunkiem wznowienia postępowania jest w tym przypadku jedynie to, aby nowa okoliczność miała istotne znaczenie dla sprawy i istniała w dniu wydania decyzji, przy czym nie była znana organowi, który wydał decyzję (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 lipca 2012 r., sygn. akt II OSK 768/11).

Aby przyjąć, że dana okoliczność była nieznana organowi (drugi warunek z art. 145 § 1 pkt 5 Kpa), który wydał decyzję, nie może ona wynikać z materiałów będących w dyspozycji tego organu, tj. materiałów, którymi dysponował na dzień orzekania decyzji ostatecznej. Przez pojęcie okoliczności faktycznych nieznanymi organowi, który wydał decyzję, należy rozumieć tylko takie okoliczności, które z badanego materiału nie wynikały. Jak wskazano wyżej nie stwierdzono na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej obecności modraszka nausitous, czy to w wyniku dokumentacji sporządzonej na zlecenie inwestora czy też w wyniku zgłoszenia przez stronę. Jest to więc okoliczność także nieznana organowi w dniu wydania decyzji.

Jeśli chodzi o istotność tej okoliczności (trzeci warunek z art. 145 § 1 pkt 5 Kpa), wskazać należy, że cechą istotności można przypisać tylko wtedy, gdy uwzględnione w procesie konkretyzacji normy materialnej – w czasie jej dokonywania, niekoniecznie również teraz – spowodowałyby, że jej wynik mógłby być inny albo w ogóle by do niej nie doszło (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II SA/Łd 1120/12). Istotność to bowiem dotyczenie przedmiotu sprawy oraz znaczenie prawne, mające w konsekwencji wpływ na zmianę treści decyzji w kwestiach zasadniczych. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nadaje uprawnienie w postaci prawa do realizacji, a konkretniej do występowania na podstawie decyzji środowiskowej o decyzję następcze. Nie przesądza jednak o dopuszczalności zniszczenia siedlisk chronionych gatunków. Należy wskazać, że ewentualna obecność modraszków nie wpłynęłaby na rozstrzygnięcie organów, zarówno RDOŚ we Wrocławiu

jak i GDOŚ. Ewentualne odnotowanie gatunków z tego rodzaju nie zwolniłoby bowiem inwestora z obowiązku uzyskania odstępstwa od zakazów z ochrony gatunkowej, przez ustawę z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz.1098). Tylko po uzyskaniu ww. zezwolenia, w ramach którego mogłyby zostać zaplanowane dodatkowe działania niezbędne do wykonania przez wnioskodawcę, możliwe byłoby rozpoczęcie prac związanych z budową zbiornika. Jednocześnie w granicach terenu realizacji przedsięwzięcia nie występują obszary Natura 2000 a tym samym modraszka *nausitosa* nie jest przedmiotem ochrony tychże obszarów. Wobec powyższego stwierdzenie osobników tego gatunku w czaszy projektowanego zbiornika nie jest okolicznością faktyczną, która jest istotna dla sprawy i ma kluczowe znaczenie. Odróżnić należy jednak samo rozstrzygnięcie w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (nadanie uprawnienie bądź też jego nie przyznanie) od elementów dodatkowych decyzji czyli warunków realizacji przedsięwzięcia. Stwierdzenie obecności chronionego gatunku motyla na etapie wydawania decyzji ostatecznej z pewnością wpłynęłoby na treść tych warunków ale nadal nie przesądziłoby o możliwości wydania pozytywnej decyzji środowiskowej.

Podkreślić należy także, że z uwagi na dynamiczne zmiany w środowisku, także przyrodniczym, a także coraz nowocześniejsze i efektywniejsze metody badań, jest rzeczą prawdopodobną, że po wydaniu decyzji ostatecznej w terenie realizacji inwestycji zostaną stwierdzone chronione gatunki lub siedliska. Pozostają one jednak bez znaczenia dla losów decyzji korzystającej z ochrony trwałości. Odnosząc się zatem do kolejnego warunku, tj. istnienia w dniu wydania decyzji przez RDOŚ we Wrocławiu, należy stwierdzić, że przedstawiona przez stronę dokumentacja fotograficzna oraz wyjaśnienia nie pozwalają ustalić dokładnej daty wyjścia na jaw okoliczności, a tym samym nie pozwalają jednoznacznie ustalić od kiedy modraszki *nausitosa* występują na terenie realizacji inwestycji oraz czy były one faktycznie na tym terenie w momencie wydawania decyzji organu pierwszej instancji. Stowarzyszenie jako dowody potwierdzające istnienie analizowanej okoliczności przedstawiło bowiem pismo z dnia 7 sierpnia 2019 r. (a więc już po wydaniu decyzji ostatecznej) [REDAKTURA], w których zawarto zdjęcie modraszki *nausitosa* wykonane w punkcie o współrzędnych N [REDAKTURA], E [REDAKTURA]. Obecność tego gatunku w momencie wydawania decyzji przez RDOŚ we Wrocławiu stowarzyszenie wywodzi zatem wyłącznie ze specyfiki cyklu rozwojowego.

Uznając powyższe na nazbyt ogólnikowe a także mając na względzie, że to na wnioskodawcy ciąży ciężar udowodnienia podstaw wznawieniowych, GDOŚ pismem z dnia 19 października 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.237.2019.EK.26, wezwał stowarzyszenie na podstawie art. 50 § 1 Kpa do przedłożenia dodatkowych wyjaśnień w zakresie powołanej przez stowarzyszenie podstawy wznawieniowej, tj.:

- 1) doprecyzowania lokalizacji, w dacie wydania decyzji GDOŚ z dnia 16 maja 2016 r., siedlisk modraszki *nausitosa* (wskazania numerów działek ewidencyjnych oraz mapy z zaznaczeniem

przebiegu granic siedlisk), gdyż w piśmie z dnia 4 września 2019 r. wskazano jedynie na ich obecność „w wielu miejscach czaszy zbiornika”;

- 2) przedstawienia danych (np. publikacje, dane niepublikowane) świadczących o tym, że ww. siedliska modraszka nausitosa istniały w granicach terenu realizacji inwestycji albo w zasięgu jej oddziaływania na dzień wydania decyzji ostatecznej lub wcześniej.

Zgodnie z treścią ww. wezwania, wyjaśnienia należało przesłać w formie pisemnej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem rozpatrzenia sprawy w oparciu o dotychczas zgromadzony materiał dowodowy. Do dnia wydania niniejszej decyzji stowarzyszenie nie udzieliło żadnej odpowiedzi na wskazane wezwanie.

W ocenie GDOŚ zgromadzony materiał dowodowy pozwala jedynie na wskazanie, że obecnie modraszek nausitous występuje w czaszy zbiornika ale nie uprawnia do uznania, wyłącznie na zasadzie przekonania wnioskodawcy o skomplikowanym cyklu rozwojowym gatunku (z którym zresztą GDOŚ jako organ ochrony środowiska się zgadza), że motyl ten występował na analizowanym terenie w momencie wydawania ostatecznej decyzji w sprawie.

Podkreślić należy, że wydając decyzję organ bierze pod uwagę określony stan faktyczny i prawny istniejący w chwili jego orzekania. Rozstrzygnięcie zawarte w decyzji jest wyrazem ukształtowania sytuacji prawnej określonego podmiotu w czasie orzekania na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów i na podstawie ustalonego stanu faktycznego. Odpowiada to zasadzie aktualności orzeczenia wydawanego przez organ administracji. Następcza zmiana stanu faktycznego, co do zasady, nie ma wpływu na obowiązywanie ostatecznej decyzji. Jedyny wyjątek od tej reguły odnosi się wyłącznie do tych zmian w okolicznościach faktycznych, które uniemożliwiają wykonanie decyzji (przedmiot uprawnień lub obowiązku przestał istnieć, nie istnieje już podmiot, którego dotyczyła decyzja) (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 stycznia 2020 r., sygn. akt: II OSK 648/18).

W przedmiotowej sprawie okoliczność faktyczna analizowana w rygorze art. 145 § 1 pkt 5 Kpa powstała zatem po wydaniu ostatecznej decyzji, a więc nie może stanowić podstawy wznowienia postępowania, ale może stanowić podstawę do wszczęcia postępowania w nowej sprawie, np. w zakresie podjęcia działań naprawczych. W szczególności, weryfikacja terenu realizacji przedsięwzięcia pod kątem obecności chronionego gatunku motyla dokonana przez ██████████ ██████████, na co powołują się skarżący, została przeprowadzona już po wydaniu decyzji ostatecznej. Orzecznictwo zaś konsekwentnie wskazuje, że badania czy ekspertyzy sporządzone i przeprowadzone po wydaniu decyzji ostatecznej nigdy nie mogą zostać zaklasyfikowane jako przesłanki w rozumieniu art. 145 § 1 pkt 5 Kpa.

Zdaniem GDOŚ w niniejszej sprawie nie wystąpiły łącznie wszystkie trzy warunki gwarantujące zaistnienie przesłanki określonej w ww. przepisie.

Pozostałe zarzuty przedstawione przez strony odnoszą się przede wszystkim do postępowania dotyczącego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (zarzuty odnośnie raportu oos) i nie mogą być rozpatrywane w kontekście zaistnienia przesłanek wznowieniowych, na które powołuje się stowarzyszenie. Tutaj należy wskazać, że sama zmiana oceny dowodów nie może stanowić podstawy do podważenia trwałości decyzji w trybie wznowienia postępowania, jeżeli nie wyprowadzi się takich nowych okoliczności faktycznych, istniejących w dniu wydania decyzji ostatecznej, które podważą ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie przy wydaniu decyzji ostatecznej, rozstrzygającej sprawę merytorycznie w trybie postępowania zwykłego.

W tym miejscu należy ponownie podkreślić, że przedmiotowe postępowanie, dotyczące wznowienia decyzji ostatecznej, jest postępowaniem nadzwyczajnym. Przedmiotem tego postępowania jest wpięrw ustalenie czy postępowanie, w którym zapadła decyzja ostateczna było dotknięte jedną z wadliwości wymienionych w art. 145 Kpa. GDOŚ nie stwierdził zaś zaistnienia przesłanek wznowieniowych, na które powołali się wnioskujący.

Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że nie zaistniały podstawy do uchylenia decyzji ostatecznej GDOŚ z dnia 16 maja 2016 r., znak: DOOŚoaII.4200.24.2015.EK.7, uchylającej w części i orzekającej w tym zakresie, a w pozostałym zakresie utrzymującej w mocy decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 30 września 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.54, o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji pod nazwą: „Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej”.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

- Strona może wnieść skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 52 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325), dalej ustawa Ppsa. Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;
- wnosząc skargę na niniejszą decyzję strona, zgodnie z art. 230 ustawy Ppsa, obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Strona, co wynika z art. 239 ustawy Ppsa, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- stronie, zgodnie z art. 243 ustawy Ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, ul. Norwida 34, 50-950 Wrocław;

Z Urzędowym
Zakładem Ochrony Środowiska
Zakładca Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska

2. ██████████ Prezes Stowarzyszenia Ekologicznego EKO-UNIA, ul. Białoskórnicza 26, 50-134 Wrocław;
3. Pozostałe strony zgodnie z art. 49 Kpa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, Al. Jana Matejki 6, 50-333 Wrocław,
2. Wójt Gminy Kłodzko, ul. Okrzei 8A, 57-300 Kłodzko;
3. Burmistrz Kłodzka, pl. Bolesława Chrobrego 1, 57-300 Kłodzko.